

етнокультурної стабілізації напряму залежить від забезпечення взаємної толерантності між етнічними й культурними групами передусім на міжнародному рівні, а не лише в межах окремих держав.

Ідеї мультикультуралізму щодо суспільної консолідації різнорідного (у соціальному й культурному значенні) соціуму можуть бути ефективно реалізованими в умовах розвиненого громадянського суспільства з активною публічною комунікацією неформальних об'єднань й асоціацій, соціальних рухів, розгалуженою мережею суспільних зв'язків.

УДК 323.22 (480) (043.2)

Мишко А.В.

Ужгородський національний університет, Ужгород

ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА ФІНЛЯНДІЇ

Фінляндія – найстаріша напівпрезидентська країна в Європі з формою правління, прийнятою в 1919 році, через два роки після того, як країна стала незалежною. Слід підкреслити, що конституційні реформи, які втілювалися в життя поступово, починаючи з кінця 1980-х років з прийняттям нової єдиної Конституції радикально змінили фінську політичну систему. До 1990-х років президент мав право, навіть не консультуючись з урядом або парламентом, розпустити парламент (Eduskunta) і призначити нові вибори. Роль президента у формуванні уряду в даний час обмежена офіційним призначенням прем'єр-міністра і кабінету, обраного парламентом. Більш того, президент не може змусити уряд піти у відставку. Таким чином, в даний час уряд відповідальний перед Парламентом (Eduskunta), а не президентом, як це фактично було раніше. В цілому, президент майже повністю виключений із політичного процесу у внутрішніх справах. Щодо зовнішніх зв'язків, то уряд несе відповідальність за справи ЄС, в той час як керівництво зовнішньою політикою розділено між президентом і урядом.

Фінський парламент є однопалатним законодавчим органом і багатопартійним форумом для вирішення фундаментальних національних питань. Він складається з 200 членів, які обираються кожні чотири роки. Перший парламент Фінляндії – Фінський Сейм (Eduskunta) був створений у 1906 році. Він не був типовим парламентом для того часу, так як був однопалатним і обирався загальним голосуванням, включаючи жінок [1].

В даний час члени парламенту обираються прямим, пропорційним і таємним голосуванням серед кандидатів, висунутих партіями і групами виборців. Відповідно до фінської конституції, парламент має статус вищого органу держави. Його основні функції – прийняття законів, затвердження державного бюджету, ратифікація міжнародних договорів і контроль